

Aspecte din lupta maselor bucureștene pentru instaurarea guvernului revoluționar-democratic (Mitinguri și demonstrații)

În ultimele documente de partid și mai ales în cunoscutele „teze din iulie” ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, precum și în expunerile sale ulterioare pe marginea acestor teze, se subliniază importanța educării maselor în spiritul marilor tradiții de luptă ale clasei muncitoare, a întregului popor.

„Un accent deosebit se va pune — se arată în «tezele din iulie» — pe prezentarea marilor cuceriri obținute de poporul român — constructor al socialismului, pe sublinierea rolului conducător al clasei muncitoare, care-și îndeplinește cu cinste misiunea istorică în edificarea socialismului...”¹

O perioadă istorică deosebit de importantă a dezvoltării României pe drumul transformărilor revoluționare — după cum se știe — este aceea de la 23 august 1944 până la 6 martie 1945. În această perioadă când burghezia și moșierimea dețineau încă poziții preponderente în viața economică și politică a țării, făcând totul pentru menținerea și consolidarea regimului burghezo-moșieresc și pentru asigurarea dominației cercurilor imperialiste de peste hotare, masele populare sub conducerea P.C.R., folosind libertățile democratice cucerite în urma răsturnării dictaturii militar-fasciste, au pornit la luptă hotărâtă pentru înfăptuirea transformărilor revoluționare.

În perioada de după 23 august 1944, în procesul luptei revoluționare masele populare și în primul rând clasa muncitoare — hegemonul revoluției, răspunzând chemării partidelor muncitorești (P.C.R. și P.S.D.) și ale organizațiilor democratice de masă, au folosit diferite forme și mijloace de luptă: lupta cu arma în mână pentru nimicirea forțelor fasciste, activitate eroică de producție pentru sprijinirea războiului anti-hitlerist, controlul muncitoresc asupra producției și repartiției bunurilor, demascarea și scoaterea elementelor fasciste din întreprinderi, instituții și aparatul de stat, exproprierea și împărțirea pe cale revoluționară a moșiilor, întrunirile, mitingurile și demonstrațiile².

Dintre aceste forme și mijloace de luptă folosite de masele populare în perioada la care ne referim, un rol deosebit de important îl aveau adu-

¹ Nicolae Ceaușescu, *Expunere la Consfătuirea de lucru a activității de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și culturale-educative*, Ed. politică, 1971, p. 8.

² P. Bunta, *Formele și caracterul luptei maselor pentru instaurarea regimului democrat-popular*, în *Acta MN*, nr. V/1968, p. 329—353.

nările, mitingurile și demonstrațiile, care îmbinându-se cu celelalte forme de luptă făceau ca masele populare să-și exercite, de jos, presiunea asupra guvernelor cu majoritate reacționară.

Cel dintâi mare val de întruniri și mitinguri s-a declanșat încă în prima lună de după victoria însurecției armate.

În uriașele mișcări de masă pentru înfăptuirea transformărilor revoluționare, pe primul plan s-a situat clasa muncitoare din Capitală, masele bucureștene.

La aceste întruniri și mitinguri, cadrele partidelor muncitorești explicau maselor linia politică a P.C.R. și P.S.D., sarcinile istorice care stăteau în fața poporului român după eliberarea de sub jugul fascist, însuflau maselor încredere în forțele și capacitățile lor creștoare. Îndeosebi, conducătorii P.C.R. subliniau rolul de hegemon al clasei muncitoare în revoluția populară, necesitatea organizării și consolidării unității de acțiune a clasei muncitoare, a frontului unic muncitoresc, arătau însemnătatea închegării alianței muncitorești-tărănești și a unirii tuturor forțelor democratice în lupta pentru înfăptuirea transformărilor revoluționare.

Astfel de întruniri și mitinguri au avut loc la SET (8 sept.), la „Casa femeii” de pe Splaiul Independenței (17 sept.), unde s-au întâlnit cetățenii Capitalei din sectorul 3 albastru; în sala „Transilvania” din Bdul Șchitu Măgureanu (17 sept.), întrunirea muncitorilor din Industria alimentară (fabricile de pine, bere etc.), întruniri la care muncitorii au cerut desființarea carcerelor, ridicarea femeilor la drepturi egale cu bărbații, înființarea de spitale și leagăne de copii, reglementarea orelor de lucru și a salarizării în raport cu standardul de viață, eliminarea salariaților care au făcut politică fascistă. Totodată, vorbitorii au cerut ca toți muncitorii să se organizeze³. În 17 septembrie au avut loc adunările muncitorilor din Industria metalurgică și chimică din Capitală (în sala teatrului „Muncă și Lumină”, din str. Uranus) la care au participat cca 1.500 persoane; a delegațiilor lucrătorilor textiliști din București (în sala cinematografului „Barcelona”) în număr de 1.200 participanți; a cetățenilor din sectorul 2 negru (în sala cinematografului „Tomis” din Calea Călărașilor) cu 1.500 participanți. Participanții la aceste întruniri au protestat împotriva patronilor care au maltratată muncitorii și au concediat pe conducătorii acestora.

În moțiunile adoptate, s-au cerut: imediata înlăturare din fabrici și instituțiile de stat a tuturor elementelor care au unelțit împotriva muncitorimii și au simpatizat cu legionarii și hitleriștii; desființarea închisorilor și carcerelor din întreprinderi și înlăturarea comandanților militari; înființarea gărzilor patriotice care să înceapă acțiunea de curățire și arestare a tuturor elementelor fasciste. Vorbitorii au îndemnat muncitorii să se organizeze, pentru a-și câștiga toate drepturile⁴.

Trei zile mai târziu — în ziua de 20 septembrie —, s-au întrunit muncitorii cefești pentru a asculta raportul delegației lor, care a dus tratative cu Direcția generală a căilor ferate asupra revendicărilor cefeștilor formulate în adunările anterioare. Participanții la întrunire, manifestând adinca lor nemulțumire față de răspunsul negativ al Direcției

³ Arhiva C.C. al P.C.R., dos. 2193/3234, vol. 9, filele 183, 188.

⁴ Idem, filele 188—190.

generale a C.F.R., au cerut ca atât guvernul cit și partidele muncitorești, să intervină cu hotărâre pentru satisfacerea revendicărilor juste ale ceferiștilor. În același timp, ei au cerut eliminarea imediată din cadrul C.F.R.-ului a tuturor elementelor fasciste⁵.

La întrunirile din ziua de 24 septembrie marea majoritate a muncitorilor din întreprinderile bucureștene și-au manifestat nemulțumirile în legătură cu noua salarizare fixată de Ministerele de resort. În aceeași zi, a avut loc pe stadionul A.N.E.F. o mare adunare muncitorească convocată de Comisia de organizare a mișcării sindicale unite din România. La această manifestație au fost formulate următoarele revendicări: 1) libertatea deplină de organizare; 2) recunoașterea comitetelor de fabrică; 3) ridicarea salariilor la nivelul indexului de scumpete; 4) purificarea imediată a aparatului de stat și a întreprinderilor industriale și comerciale de elementele fasciste, profasciste, de sabotori și spioni; 5) purificarea să se facă cu participarea reprezentanților muncitorilor⁶. Această adunare impunătoare a demonstrat hotărârea de luptă a clasei muncitoare pentru instaurarea unui regim democrat-popular.

Publicarea la 25 septembrie a Proiectului de platformă a F.N.D. elaborat de P.C.R., care constituia un program revoluționar de acțiune, corespunzând năzuințelor marii majorități a poporului, a prilejuit un nou val de adunări și mitinguri.¹

Platforma F.N.D. a fost întâmpinată cu entuziasm de masele largi ale poporului. Adunarea ceferiștilor, a muncitorilor de la fabrica Gaizer, a funcționarilor de la SET din Capitală, din 29 septembrie 1944, a muncitorilor tipografi bucureșteni, a muncitorilor din industria alimentară, din 1 octombrie 1944, salută în rezoluțiile adoptate Proiectul de platformă F.N.D. și exprimă dorința maselor de a lupta pentru înlăptuirea acestuia⁷. Rezoluții asemănătoare au fost adoptate de lucrătorii și din alte întreprinderi bucureștene.

În lupta maselor pentru înlăptuirea transformărilor revoluționare, încă de la începutul lunii octombrie 1944 apar forme noi, mai combative. Urmind chemarea partidelor muncitorești și a altor organizații democratice, masele își manifestă hotărârea lor de luptă în numeroase mitinguri și demonstrații de stradă. Astfel, în ziua de 1 octombrie 1944 la orele 12, muncitorii din diferitele întreprinderi ale Capitalei ieșind de la întruniri, s-au încolonat, purtând pancarte cu lozinci, parcurgând S-dul Elisabeta (azi Gh. Gheorghiu-Dej) pînă la statuia lui Mihai Viteazul, unde au ținut un mare miting⁸. În zilele următoare, urmind chemarea F.N.D. din 8 octombrie, prin care se arăta că guvernul Sănătescu și B.N.D. (înființat în iunie 1944) nu se mai bucura de încrederea țării, masele populare cereau cu hotărâre în mari adunări, mitinguri și demonstrații de stradă ce au antrenat zeci și sute de mii de oameni, demisia guvernului Sănătescu⁹.

În ziua de 8 octombrie 1944, peste 100.000 de muncitori, țărani, intelectuali, întruniți pe stadionul A.N.E.F., își afirmă răspicat voința de

⁵ Scinteia, nr. 1 din septembrie 1944.

⁶ Arhiva C.C. al P.C.R., dos. 2193/3234, vol. 9, fila 204.

⁷ Scinteia din 1 și 4 octombrie 1944.

⁸ Arhiva C.C. al P.C.R., dos. 2193/3234, vol. 9, fila 221.

⁹ Analele Institutului de istorie a partidului, nr. 4 din 1957, p. 70.

luptă, manifestând apoi pe străzile Capitalei. Lozincile de luptă răscoleau în această zi liniștea orașului: Jos guvernul!, Vrem guvern național-democratic!, Pământ țăranilor!, Drepturi politice femeilor! etc.

„Ziua de 8 octombrie 1944 — scria Scînteia — va rămîne o dată însemnată în istoria mișcării muncitorești din România, ziua cimentării Frontului Unic Muncitoresc. Va rămîne însă o dată și în istoria politică a României, exprimînd momentul cînd forțele democratice unite au trecut la atacul de nimicire a dușmanului intern — legionarii și antonescienii, paralel cu ofensiva desfășurată pe front pentru distrugerea hitlerismului“¹⁰.

Valul luptei forțelor revoluționare creștea vertiginos. Raportul de forțe se schimba vizibil de la o zi la alta în favoarea forțelor democratice. Intrucît, guvernul Sănătescu nu a luat măsuri concrete pentru democratizarea țării, oamenii muncii conduși de comuniști și celelalte elemente revoluționare au cerut în cadrul unor urlașe mitinguri și demonstrații, repetate, formarea unui guvern din reprezentanți ai partidelor politice, care să sprijine războiul antihitlerist, să lupte cu hotărîre pentru nimicirea rămășițelor fasciste din țară, să înfăptuiască reforma agrară și alte măsuri în folosul poporului. Astfel, în ziua de 20 octombrie 1944 peste 60.000 de muncitori și alți cetățeni ai Capitalei au manifestat pentru un guvern național-democratic. Zeci de mii de muncitori și muncitoare, purtînd drapelul și pancarte au umplut instantaneu străzile Bucureștilor manifestînd sub lozincile de luptă: Jos guvernul! Vrem guvern național-democratic! La orele 18, capul coloanei de demonstrații ajungea la statuia lui Mihai Viteazul, unde Lucrețiu Pătrășcanu, Chivu Stoica, Nicolae Ceaușescu și alții au rostit cuvîntări. Timp îndelungat masa manifestanților a continuat să strige: Cum rămîne cu guvernul?, Să plece guvernul imediat!¹¹.

Demonstrațiile maselor populare se țineau lanț. În ziua de 28 octombrie, peste 70.000 cetățeni ai Capitalei și-au manifestat iarăși voința de luptă pentru demiterea guvernului Sănătescu și instalarea unui guvern național-democratic. În cuvîntarea rostită la acest miting, tovarășul Nicolae Ceaușescu, exprimînd voința poporului, a spus (între altele): „Vrem un guvern care să dea drepturi egale tuturor cetățenilor acestei țări, care să aresteze pe toți criminalii de război și pe toți criminalii legionari și antonescieni. Și acest guvern trebuie să fie un guvern al F.N.D. Trebuie să-l impunem prin forță! Așa cum ați răspuns azi, veți răspunde și data viitoare. Dar, data viitoare, dacă venim să se știe că ne vom impune astfel. Nici furtuna, nici uraganul, nici o putere din lume nu ne va opri!“¹².

Sub presiunea luptei maselor, primul guvern Sănătescu a fost nevoit să demisioneze. La 4 noiembrie 1944, a fost format un nou guvern sub președinția celuiiași general C. Sănătescu, alcătuit de data aceasta din reprezentanții partidelor politice și ai unor organizații de masă, în care F.N.D. avea 10 reprezentanți (vicepreședinția, 6 ministere și 3 subsecretariate de stat). Cu ocazia celei de 27-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie în ziua de 7 noiembrie 1944, 300.000 de cetă-

¹⁰ Scînteia din 11 octombrie 1944.

¹¹ Scînteia din 21 octombrie 1944.

¹² Scînteia din 31 octombrie 1944.

țeni ai Capitalei, chemați de F.N.D., și-au manifestat bucuria față de rezultatele obținute în lupta revoluționară, exprimând totodată profunda simpatie față de U.R.S.S. — primul stat socialist din lume¹³.

Din primele zile ale existenței noului guvern, s-a văzut clar că majoritatea reacționară a acestuia desfășura o activitate de sabotare a frontului antihitlerist, împiedeca arestarea și judecarea criminalilor de război, democratizarea vieții sociale și a aparatului de stat.

Acțiunile forțelor reacționare din guvern au îndrăjit masele în luptă pentru democratizarea țării. În intervalul de o lună cât s-a menținut la putere cel de al doilea guvern Sănătescu, lupta maselor populare s-a dezvoltat într-un ritm din ce în ce mai rapid. O extindere continuă au luat întrunirile, mitingurile și demonstrațiile de stradă, care adeseori s-au transformat în acțiuni concrete de luptă (Alungarea prefectilor, primarilor și altor elemente reacționare din conducerea administrativă a unor orașe și județe)¹⁴.

În aceste împrejurări, F.N.D.-ul a cerut demisia ministrului de interne N. Penescu, care se manifestase ca dușman neîmpăcat al maselor, și înlocuirea lui cu un reprezentant al forțelor democratice. Această cerere a F.N.D.-ului a fost puternic susținută de masele populare prin mitingurile și demonstrațiile organizate spre sfârșitul lunii noiembrie și începutul lunii decembrie 1944.

Acest urlaș val de mitinguri și demonstrații desfășurate în Capitală și în numeroase orașe din țară, la care au participat zeci și sute de mii de oameni ai muncii, a dus la căderea și a celui de al doilea guvern Sănătescu¹⁵.

Formarea, la 6 decembrie 1944, a noului guvern sub președinția generalului N. Rădescu, a avut loc în condițiile întăririi considerabile a forțelor revoluționare și slăbirii vădite a reacțiunii. Sub presiunea maselor populare și datorită poziției hotărâte a reprezentanților F.N.D. în guvern, Rădescu a fost nevoit să ia unele măsuri privind democratizarea vieții politice. (De exemplu: abrogarea legislației rusești, adoptarea legii sindicatelor, înființarea Comisiei pentru studiul reformei agrare etc.). În asemenea condiții, până la sfârșitul lunii ianuarie 1945 nu au mai avut loc mitinguri și demonstrații de masă împotriva guvernului, de felul celor desfășurate în lunile septembrie-noiembrie 1944. Comuniștii și ceilalți activiști progresiști au folosit acest interval de timp pentru intensificarea muncii de clarificare politică și organizare a maselor populare.

Curând a devenit însă evident că activitatea majorității reacționare a guvernului Rădescu se îndrepta spre încercarea de stăvilire a cursului evenimentelor revoluționare, spre împiedecarea democratizării țării. Partidele burghezo-moșierești și palatul nu voiau să satisfacă revendică-

¹³ Scinteia din 9 noiembrie 1944.

¹⁴ I. Necaș, *Aspecte din lupta pentru instaurarea unor autorități locale democratice*, în *Studii*, nr. 4, 1938, p. 298.

¹⁵ Astfel: 200.000 demonstrații la București, peste 30.000 la Ploiești, 15.000 la Tirgoviste, 10.000 la Moreni, 15.000 la Arad, 25.000 la Timișoara, mii și mii la Brăila, Brașov, Petroșeni, Sibiu, Clujna etc. (Al. Gh. Savu, *Lupta maselor populare condusă de P.C.R., pentru instaurarea guvernului democrat — 23 aug. 1944 — 6 martie 1945* —, în *A.L.P.*, nr. 4 din 1961, p. 73).

rile maselor populare; devenind astfel clar, că salvarea țării rezida numai în instaurarea unui guvern de largă concentrare democratică. În această situație, la începutul anului 1945, P.C.R. împreună cu celelalte partide și organizații democratice componente ale F.N.D. au lansat lozincă luptei nemijlocite pentru instaurarea puterii populare. La 28 ianuarie 1945 — concomitent cu lucrările Congresului sindicatelor unite din România —, a fost publicat „Programul de guvernare al F.N.D.”.

Programul a fost primit cu entuziasm de masele populare care și-au însușit revendicările pe care acesta le cuprindea, manifestându-se pentru susținerea lui, în numeroase mitinguri, întruniri și demonstrații. La chemarea partidelor muncitorești și a organizațiilor democratice aderente la F.N.D., masele populare au pus stăpânire pe stradă, tumultul coloanelor de demonstranți, manifestând sub lozincă instaurării unui guvern al F.N.D., făcându-se auzit de la un colț la altul al țării. În aceste zile, în Capitală au demonstrat peste 300.000 cetățeni, au fost organizate întruniri ale F.N.D. pe sectoare, în întreprinderi și instituții, la care au participat zeci de mii de oameni ai muncii¹⁶. Valul adunărilor, mitingurilor și demonstrațiilor era în continuă creștere, ele dovedind — așa cum arăta Scinteia — că „forța poporului, a crescut imens”¹⁷.

În asemenea condiții, forțele reacționare în frunte cu Rădescu au hotărât să-și apere pozițiile politice prin folosirea violenței împotriva maselor (provocările din sala Aro sau de la Uzinele Malaxa etc.). Ca răspuns la provocările lui Rădescu și la acțiunile huliganice ale bandelor reacționare, la chemarea F.N.D., s-au ținut puternice demonstrații populare.

În zilele de 10—13 februarie, în Capitală au demonstrat 500.000 de oameni¹⁸. Luând cuvântul, în numele C.C. al P.C.R., Gh. Gheorghiu-Dej, la mitingul ținut în 13 februarie la București, a chemat masele la luptă necruțătoare împotriva elementelor fasciste, pentru aplicarea în practică a Programului de guvernare al F.N.D.¹⁹.

Forța maselor populare în plin avânt revoluționar a dejucat planurile reacțiunii. La 24 februarie 1945, 600.000 de demonstranți (muncitori, țărani, intelectuali și ostași) manifestau pe străzile Bucureștiului precum și în alte orașe ale țării, sub lozincile: Jos Rădescu!, Vrem guvern F.N.D.!²⁰. Provocările sângeroase din această zi (în Capitală, la Craiova, Caracal, Brașov etc.) au stîrnit o deosebită indignare în mijlocul maselor populare, care mobilizate de P.C.R., P.S.D. și de organizațiile democratice, au acționat cu energie și combativitate în zilele următoare, determinând căderea guvernului Rădescu.

Instaurarea guvernului revoluționar-democratic, în frunte cu Dr. Petru Groza, a fost primită de întregul popor cu un entuziasm de nedescris. În Capitală, 800.000 de demonstranți adunați în Piața Națiunii și-au

¹⁶ Scinteia din 1, 5, 6 și 7 februarie 1945.

¹⁷ Idem din 10 februarie 1945.

¹⁸ Idem din 16 februarie 1945.

¹⁹ Ibidem.

²⁰ Idem din 26, 27 februarie 1945.

exprimat hotărîrea fermă de a susține programul noului guvern și de a lupta pentru realizarea lui²¹.

Victoria de la 6 martie 1945, a fost cîștigată prin lupta hotărîtă a masei populare în frunte cu clasa muncitoare, conduse de P.C.R. În procesul acestor bătălii revoluționare un rol însemnat l-au avut, după cum s-a văzut, întrunirile, adunările, mitingurile și demonstrațiile maselor din Capitală și din întreaga țară. Aceste forme specifice de luptă s-au dezvoltat continuu, valul lor uriaș contribuind la înlăturarea succesivă de la cîrma țării a celor trei guverne cu majoritate reacționară. Bătălia pentru putere a fost astfel rezolvată în favoarea maselor.

Aspects de la lutte des masses Bucarestoises pour instaurer le Gouvernement révolutionnaire-démocratique (Meetings et démonstrations)

RÉSUMÉ

Dans la période d'après le 23 août 1944, dans le processus de la lutte révolutionnaire les masses populaires et, tout d'abord, la classe ouvrière — la force dirigeante de la révolution — répondant à l'appel des partis ouvriers (le Parti Communiste Roumain et le Parti Social-Démocrate) et des organisations démocratiques de masse, ont utilisé différentes formes et moyens de lutte, un rôle spécialement important étant celui des assemblées, des meetings et des démonstrations, qui, combinées avec les autres formes de luttes faisaient que les masses populaires exerçaient, d'en bas, leur pression sur les gouvernements à majorité réactionnaire. Dans les grands mouvements de masse pour accomplir les transformations révolutionnaires, au premier plan s'est située la classe ouvrière de la Capitale, les masses bucarestaises.

Le premier grand flot d'assemblées et de meetings s'est déclenché dès le premier mois après la victoire de l'insurrection armée. A ces assemblées et meetings, les cadres des partis ouvriers expliquaient aux masses la ligne politique du Parti Communiste Roumain et du Parti Social-Démocrate les charges historiques qui se trouvaient en face du peuple roumain pour son affranchissement du joug fasciste. Dans les motions adoptées à ces assemblées et meetings on demandait: l'élimination immédiate des fabriques et des institutions d'état de tous les éléments qui ont conspiré contre la classe ouvrière et ont sympathisé avec les légionnaires et les hitlériens; la suppression des prisons et des cachots des entreprises et l'élimination des commandants militaires; la création des gardes patriotiques pour commencer l'action d'épuration et l'arrestation de tous les éléments fascistes. La publication le 25 septembre du Projet de plateforme du Front National Démocrate, élaboré par le Parti Communiste Roumain, qui constituait un programme révolutionnaire d'action, correspondant aux aspirations de la majorité du peuple a donné l'occasion à un nouvel flot d'assemblées et de meetings. Le flot de la lutte des forces révolutionnaires augmentait vertigineusement. Le rapport de forces changeait visiblement d'un jour à l'autre en faveur des forces démocratiques. Ce flot géant de meetings et de démonstrations déployé dans la capitale et en de nombreuses villes du pays, auxquels participaient des dizaines et des centaines de milliers d'ouvriers, ont mené à la chute des deux gouvernements Sărătescu.

Mais il est bientôt devenu évident que l'activité de la majorité réactionnaire du gouvernement Rădescu se dirigeait vers l'essai d'endiguer le cours des événements révolutionnaires, vers l'empêchement de la démocratisation du pays. En cette situation, au début de l'année 1945, le Parti Communiste Roumain, conjointement avec les autres partis et organisations démocratiques composant le Front

²¹ Idem din 7 martie 1945.

National Démocrate ont lancé le mot d'ordre de la lutte directe pour instaurer le pouvoir populaire. A l'appel des partis ouvriers et des organisations démocratiques, les masses populaires se sont emparées de la rue, le tumulte des colonnes de démonstrants manifestant sous le slogan de l'instauration d'un gouvernement du Front National Démocrate. Le flot de meetings, d'assemblées et de démonstrations était en augmentation continue, prouvant — ainsi que „Scinteia” l'indiquait — que „la force de peuple s'est accrue immensément”. La géante levée des masses populaires en plein élan révolutionnaire a déjoué les plans de la réaction, en déterminant la chute du gouvernement Rădescu.

L'instauration du gouvernement révolutionnaire — démocratique, avec le Dr. Petru Gроза à sa tête, a été reçue par tout le peuple avec un enthousiasme indescriptible. Dans la Capitale, 800.000 démonstrants, rassemblés dans la Place de la Nation ont exprimé leur ferme décision de soutenir le programme du nouveau gouvernement et de lutter pour sa réalisation. La bataille pour le pouvoir a été ainsi solutionnée en faveur des masses.